

حداقل زمان لازم برای اداره امور یک خانواده ی پنج نفره را یک شیفت کار یا ۴۰ ساعت کار در هفته در نظر بگیریم و متوسط دستمزد ماهانه را سه میلیون تومان. دستمزد ماهانه ۲۰ میلیون زن خانه دار می شود ۶۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ یعنی ۶۰ تریلیون تومان. معنی این مقدار این است که سرمایه از قبل کار خانگی زنان خانه دار ماهانه به ازای هر زن ۱۶۰ ساعت و در مجموع ۳,۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ساعت کار بدون مزد را تصاحب می کند که ارزش پولی آن ۶۰ تریلیون تومان است. پس در مجموع زنان خانه دار ماهانه سبب صرفه جویی ۶۰ تریلیونی برای سرمایه داران می شوند. اگر در نظر بگیریم که برای کار زنان تعطیلات هفتگی و سالانه هم وجود ندارد این مقدار بسیار بالاتر خواهد بود.

علاوه بر این کار، بخشی از زنان شهرنشین، بخصوص در شهرهای کوچک و بخش اعظم زنان روستایی به طور فعال در کار کشاورزی و پرورش دام خانگی و تولیدات دامی شرکت دارند و باز علاوه بر این به قالی بافی، جاجیم و گلیم بافی و صنایع دستی اشتغال دارند که در بعضی نقاط ایران این تنها منبع درآمد خانوار است. در نه ماه سال ۹۹ مبلغ ۵۸ میلیون دلار فرش دستباف صادر شد که با دلار ۲۵ هزار تومان می شود ۱۴۵۰ میلیارد تومان. بیش از ۹۰٪ فرش ها توسط زنان و کودکان بافته شده است که دستمزد ناچیزی می گیرند که صرف مخارج خانه می شود. این فعالیت اقتصادی زنان هم کار محسوب نمی شود بلکه کمک خرج خانواده نامیده می شود حتی اگر تنها منبع درآمد خانواده باشد. زن قالی بافی که از کودکی کنار مادر شروع به کار کرد و از ۱۴ سالگی به صورت حرفه ای قالی باف شده می گوید: فرشی را دیدم که ۱۰۰ میلیون فروخته می شد. مواد اولیه و دستمزد کارگران بافنده در مجموع کم تر از ۵۰ میلیون هست و در این میان آنچه عاید

زن بافنده گردیده است. از ۱۰٪ این رقم نیز ناچیزتر است. سرمایه بخش بزرگی از این ۵۰ میلیون سود را از استثماری کار زنان بافنده بدست آورده است. او می گوید برای فرش هایی که بالای ۷۰۰ میلیون فروخته می شود بیشتر از ۲۰۰ میلیون خرج نشده است و همان گونه که گفته شد مزد زنان بافنده رقم بسیار حقیری است. در داد و ستد هر کدام این فرش ها ۵۰۰ میلیون سود نصیب صاحبان سرمایه می شود.

کار خانگی، تباهی آور و بختک جان انسانها اعم از زن یا مرد است. باید از میان برداشته شود اما تا زمانی که هست باید کار به حساب آید و طبقه سرمایه دار و دولتش این مزد را بپردازند. پرداخت دستمزد کار خانگی موضوعی است که باید خواست همه جا حاضر و همیشه مطرح کل جنبش کارگری و طبقه کارگر ایران و دنیا باشد. همین طور است اگر این کار توسط مردان انجام گیرد. کار بدون مزد پرورش کودکان، نگهداری سالمندان و بیماران خانواده هم از این جنس است. تمامی اینها تا زمانی که محو نشده اند باید دستمزدشان پرداخت گردد. تکرار می کنیم که آنچه دستور کار مبارزه طبقاتی توده کارگر است محو کامل کار خانگی است اما تا این کارها هست، پرداخت مزد آنها باید موضوع مبارزه روزمره ما باشد. برای دستیابی به این حق مبارزه خود زنان کافی نیست بلکه این وظیفه همه ی کارگران اعم از زن و مرد است که برایش همبسته مبارزه کنند. جنبش کارگری باید مهد کودک و دوره های پیشادبستانی سراسر رایگان، تحصیل بدون هیچ هزینه مالی تا پایان دانشگاه، بهداشت و درمان رایگان برای همه، تامین کامل معیشت و رفاه انسانها در سنین پیری، تامین زندگی معلولان جسمی و ذهنی و را که همگی در راستای کاهش کار خانگی هستند را بخش همیشه فعال و خروشان مبارزات روز سازد.